

PARTY MET STRESS

(Party-time)

door

HAROLD PINTER

vertaling

Mila Koopman

Els Lust

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PARTY MET STRESS – PARTY- TIME** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HAROLD PINTER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Een feestje in een luxe ingerichte flat, terwijl er beneden op straat sprake is van een militaire actie. Het feestje gaat verder.

PERSONEN:

Terry - een veertiger

Gavin - een vijftiger

Dusty - een vrouw van twintig

Melissa - een vrouw van zeventig

Liz - een dertig-jarige vrouw

Charlotte - een vrouw van dertig

Fred - een veertig-jarige man

Douglas - een vijftiger

Jimmy - een jonge man.

De voorgeschiedenis:

De eerste voorstelling van Party Time, zoals het stuk oorspronkelijk heette, vond plaats in het Almeida Theatre in Londen op 31 oktober 1991 vertolkt door de Almeida Theatergroep. De groep was samengesteld zoals in deze vertaling. Party Time werd door de auteur gebruikt voor een televisieuitzending en daarvoor door hem bewerkt, zodat deze op 17 november van dat jaar plaats kon vinden. Bij de vertaling is gebruik gemaakt van beide onderdelen, zodat nieuwe vondsten bewaard bleven en het stuk toch geschikt bleef voor toneelvertolking.

Aanwijzing:

Om de sfeer te versterken zou je kunnen kiezen voor de in het stuk aangegeven lichteffecten, in samenhang met lichteffecten van buiten (door het raam) en geluiden. Stel je maar eens voor dat er een feestje wordt gegeven waarbij iedereen zich vastklampt aan de gewone borrelpraat, terwijl er zich buiten zoiets als een militaire coupe afspeelt. Er is ook sprake van een schrijnende tegenstelling, alleen zie je slechts een glimp van de andere kant, maar juist zo'n flits kan meer indruk achter laten dan dat je beide kanten in even sterke mate laat zien.

DECOR:

Gavin's flat. De kamer waar het zich afspeelt heeft een halletje met daarin een deur voor toegang naar de flat. In de verte het geluid van een helikopter. Eventueel andere geluiden van de straat. Mensen staan en zitten. Een bar met flessen en volle glazen waar iedereen zelf kan pakken.

Belichting:

Er zijn maximaal negen personen op het toneel. Je kunt de kamer in schemerlicht zetten en de sprekers in een spot. Vanuit het raam kun je lichtflitsen naar binnen laten komen, die daarmee tevens de geluiden kunnen versterken, dus schoten b.v. Achter de deur moet ook een spot zijn.

Als het doek opengaat: Gavin en Terry staan met drankjes in hun hand net als Fred en Douglas, Charlotte en Liz.

(belichting: spot gericht op Gavin en Terry)

Terry: Ik zeg je dat het echt alles heeft.

Gavin: Is dat zo?

Terry: Oh ja. Werkelijk klasse.

Gavin: Je meent het.

Terry: Werkelijk klasse. Ik bedoel - wat ik bedoel te zeggen - je kunt er een partijtje tennissen, je kunt er heerlijk zwemmen, er is zelfs een bar.

Gavin: Waar?

Terry: Bij het zwembad. Je kunt er vruchtensap krijgen, gratis- en ze geven je er zo'n heerlijk verwarmde handdoek.

Gavin: Verwarmd?

Terry: Heerlijk. Ik bedoel echt verwarmd. Ik maak geen grapjes.

Gavin: Zoals bij de kapper.

Terry: Kapper?

Gavin: Bij de kapperszaak. Toen ik nog klein was.

Terry: Oh ja? *(pauze)* Wat bedoel je?

Gavin: Ze legden vroeger een hete handdoek over je gezicht, helemaal, ook over je neus en je ogen. Ik heb dat wel duizend keer ondergaan. Zo verdwenen alle meeëters, alle meeëters in je gezicht.

Terry: Meeëters?

Gavin: Ze werden weggebrand. De handdoeken waren zo heet, begrijp je, als je maar verdragen kon. Daarom zei de kapper meestal: "Heet genoeg voor u, meneer?" Alle meeëters op je gezicht werden weggebrand. *(stilte)* Ik ben in de West Country geboren. Dus ik kan alleen maar over de kappers in West Country praten. Maar ik ben er toch tamelijk zeker van dat in die tijd alle kapperszaken in het hele land hete handdoeken voor meeëters gebruikten.

Terry: Nou, nou "Ik ben er tamelijk zeker van" "Ik ben er zeker van" Nee- die handdoeken waar ik over praat zijn grote badhanddoeken, badlakens, ik zeg dat alleen maar vanwege het comfort, daarom vertel ik het je. Die zaak heeft klasse, het heeft alles. Je kunt er ook niet zomaar lid van worden, er is een wachtlijst zo lang als- ik bedoel je moet worden geïntroduceerd door iemand van de club en dan gaan ze je gegevens na, ze kunnen niet iedere willekeurige je-weet-wel toelaten, waarom zouden ze ook?

Gavin: Terecht.

Terry: Maar het is natuurlijk vanzelfsprekend, dat iemand als jij van harte welkom zou zijn - omdat je je zo verdienstelijk voor **de zaak** hebt gemaakt.

Gavin: Wat aardig.

(Dusty komt door de deur en voegt zich bij hen)

(belichting: Dusty bij Gavin en Terry in de spot)

Dusty (*verward*): Hebben jullie gehoord wat er met Jimmy is gebeurd?

Gavin (*angstig*): Wat is er met Jimmy gebeurd?

Terry (*verstoord*): Er is niets met Jimmy gebeurd.

Dusty (*ongelovig*): Niets?

Terry (*dreigend*): Niemand praat er over. Niemand praat daar over, liefje. Kun je me volgen? Er is **niets** met Jimmy gebeurd! En als je je nu niet als een lief meisje gedraagt ga je over de knie.

Dusty (*ongelovig*): Wat is er hier aan de hand?

Terry (*luchtig*): Ik vertel hem over de nieuwe club. Ik vertelde hem net over de nieuwe club. (*geruststellend*) Zij is er lid van.

Gavin: Hoe ziet het er daar uit?

Dusty (*enthousiast*): Oh, het is er prachtig. Alles is er. Het is prachtig. De verlichting is schitterend. Vind je niet? Heb je hem over de alkoven verteld?

Terry: Tja, er is een bar, zie je, met glazen alkoven, die uitzicht onder water hebben.

Dusty: Mensen zwemmen naar je toe, zie je, terwijl jij er een drankje neemt.

Terry: Schattige meisjes.

Dusty: En mannen.

Terry: Voor het merendeel meisjes.

Dusty: Heb je hem over het eten verteld?

Terry: De cannelloni is voortreffelijk.

Dusty: Het is klasse. Het eten is werkelijk klasse.

Terry: Ze hebben zelfs kippenlevertjes.

Gavin: Dat kun je toch moeilijk een provinciaals gerecht noemen.

(Melissa komt door de deur en voegt zich bij de anderen)

(belichting: Melissa komt binnen de spot gericht op Gavin, Terry en Dusty)

Melissa (*geschrokken*): Wat is er in hemelsnaam aan de hand? Het lijkt wel alsof de pest heeft toegeslagen.

Terry: Wat heeft toegeslagen?

Melissa (*angstig, verward*): De stad is uitgestorven. Er is niemand op straat, er is geen levende ziel te bekennen, behalve dan soldaten. Mijn chauffeur moest stoppen bij een, weet je, hoe noem je dat?... Een wegversperring. We moesten zeggen wie we waren... (*kalmer nu*) het had niets te betekenen.

Gavin (*dreigt zich nu mee te laten slepen*): Oh, er was net iets, weet je....

Terry (*koel*): Zoals je al zei, niets van betekenis. Mag ik je even voorstellen? Gavin White, onze gastheer. Mevrouw Melissa.

Gavin (*inmiddels hersteld*): Fijn dat je kon komen.

Terry: Wil je wat drinken? (*hij loopt naar de bar en haalt twee glazen champagne, één voor Dusty en één voor Melissa*)
(*belichting: de spot volgt hem*)

Terry: Echte Champagne. (*hij overhandigt de glazen*)

Dusty (*weer ontdaan*): Ik hoor telkens over **de zaak**. Ik weet niet meer wat ik moet geloven.

Terry (*dreigend*): Wat zei je?

Dusty (*negeert hem dit keer*): Ik zei dat ik niet weet wat ik moet geloven.

Terry (*korzelig, met een opbouw naar woede*): Je hebt niets te geloven. Je moet alleen maar je mond houden en je met je eigen zaken bemoeien, hoe vaak moet ik je dat nog vertellen? Je komt op een geweldig feest zoals dit, je moet alleen maar je kop dicht houden en van de gastvrijheid genieten en (*nu de woede*) je met je eigen trutterige zaken bemoeien. Hoe vaak moet ik je dat nu nog zeggen? Je hoort steeds over de zaak. Je hoort steeds maar weer over die door sommigen vervloekte zaak, maar er zullen altijd ongelovige gekken op deze wereld rond blijven lopen. (*zich plotseling bewust van zijn omgeving, kalmer nu*) Waar bemoei je je eigenlijk allemaal mee?

Gavin (*niet erg op z'n gemak, tegen Melissa*): Kom, dan zal ik je aan de anderen voorstellen. (*Gavin leidt Melissa weg. Terry staart naar Dusty*)

(*belichting: volgt hem niet op Fred en Douglas richten*)
(*Fred en Douglas met een glas in de hand*)

Fred: Ik zeg je, dat je maat moet houden. Je kunt niet toestaan dat de dingen uit de hand lopen.

Douglas: Je bedoelt dat je je zaakjes op orde moet hebben?

Fred: Ik denk dat het nodig is. Ja, ik denk echt dat het nodig is. Zie je, ik ben altijd een man geweest die recht door zee gaat.

Douglas: Dat kan ik zien.

Fred: Je meent het!

Douglas: Ik kan het in je gezicht zien. En in je houding. Je bent recht door zee. Echt waar. We kunnen ons niet permitteren om er omheen te draaien. We moeten op de man af vragen stellen. Wat is waardevol? Wat is van waarde? Dat is mijn vraag. Wat zijn de waarden, die we willen beschermen en waarom willen we daarvoor onze nek uitsteken?

Fred: Juist.

Douglas: Wat juist?

Fred: Nee, nee -ik bedoel- nou ja... precies...

(belichting: spot nu op Liz en Charlotte)
(Liz en Charlotte met een glas in de hand)

Charlotte (*dwepend*): Zo mooi. Die mond, echt waar. En dan natuurlijk die ogen.

Liz: Ja.

Charlotte: En niet te vergeten zijn handen. Ik verzeker je, dat ik haar het liefst zou vermoorden....

Liz: Dat kan ik me voorstellen...

Charlotte: Dat kreng had z'n hele lijf klem tussen haar benen.

Liz: Ik weet het.

Charlotte: Ik dacht dat ze hem dood zou pletten.

Liz: Ongelofelijk.

Charlotte: Haar rok kwam helemaal tot haar nek, zag je dat?

Liz: Zo blootshoofds....

Charlotte: En daarna sleurde ze hem de trap op.

Liz: Dat zag ik.

Charlotte: Weet je wat hij deed terwijl hij met haar meeliep?

Liz: Wat?

Charlotte: Hij keek naar mij.

Liz: Keek hij?

Charlotte: Ik zweer het je. Terwijl hij werd meegesleurd keek hij om; hij keek naar mij, ik zweer het je, zoals een gewond hert, ik zal het nooit, zolang ik leef, vergeten, ik zal die blik nooit vergeten.

Liz: Wat mooi!

Charlotte: Ik kon haar wel kelen, die mannengek.

Liz: Denk eens na over wat er met je gebeurd is. Denk aan het mooie dat je is overkomen. Want voor jou was het verliefdheid, het was verliefd worden. Dat was het toch, was het niet zo? Je werd verliefd.

Charlotte: Dat werd ik. Je hebt gelijk. Ik raakte verliefd. Ik heb de hele nacht niet geslapen. Ik ben verliefd.

Liz: Hoe vaak gebeurt dat? Daar gaat het om. Hoe vaak gebeurt zoiets echt? Hoeveel keer maakt iemand zoiets mee?

Charlotte: Je hebt gelijk. Dat gebeurde er met mij. Dat was het dat er met mij gebeurde.

Liz: Daarom doet het zo'n pijn.

Charlotte: Ja, omdat die taart met haar grote tieten.....

Liz: De man, waar jij van houdt, verkrachtte.

Charlotte: Ja, dat heeft ze. Dat heeft ze gedaan. Zij verkrachtte mijn geliefde.

(belichting: spot nu op Fred en Douglas)

(Fred en Douglas)

Fred: We moeten er voor zorgen dat het draait.

Douglas: Wat?

Fred: Het land.

Douglas: Daar heb je een zaal mee plat gekregen, Fred.

Fred: Maar dáár gaat het om. Daar gáát het nu juist om. Is het niet zo?

Douglas: Ja, daar gaat het om. Dáár gaat het om. Ik zou zeggen dat het dáárom draait. Al dat gedoe er omheen moet ophouden.

Fred: Meen je dat?

Douglas: Zeker weten.

Fred: Ik bewonder mensen zoals jij.

Douglas: Dat doe ik ook. *(Fred balt zijn vuist)*

Fred: Meer hiervan. *(Douglas balt zijn vuist)*

Douglas: Meer hiervan.

(belichting: spot op Liz en Dusty)

(Liz en Dusty)

Liz: Wij gaan volgend weekend naar Sorly voor het concours. De kinderen zijn er gek op.

Dusty: Springt jouw echtgenoot?

Liz: Nou, het is eigenlijk het paard dat springt. Mijn echtgenoot doet mee aan de wedstrijd.

Dusty: Ik heb naar hem gekeken toen hij sprong. Hij is fantastisch. *(Liz neemt haar van top tot teen op)* Nou, je weet wel wat ik bedoel...

Liz: Je hebt dus naar hem gekeken. Waar?

Dusty: Oh, ergens in het noorden, denk ik.

Liz: Ik ben er zeker van dat de jongens in zijn voetsporen zullen volgen.

Zij aanbidden hun vader.

Dusty: Leuk dat hij hier vanavond ook kon zijn.

Liz: Heel bijzonder. Hij heeft het zo druk.

Dusty: Waarmee?

Liz (*zij wijst naar het raam*): Met dat daar.

Dusty: Oh, natuurlijk.

(belichting: spot op Fred en Douglas)

(Fred en Douglas)

Fred: Hoe gaat het vanavond?

Douglas: Gesmeerd. Kijk maar. Ik zal je eens iets vertellen. Wij willen vrede! Wij willen vrede en we zullen het krijgen ook!

Fred: Absoluut!

Douglas: We willen vrede en we zullen het krijgen. Máár wij willen een ijzersterke vrede. Geen spoortje twijfel. IJzersterk! Onomstotelijk! Dat is de vrede, die wij willen en dat is het soort vrede dat we zullen krijgen. Een ijzersterke vrede. (*hij balt zijn vuist*) Zoals dit!

Fred: Weet je, ik bewonder echt mensen zoals jij.

Douglas: Dat doe ik ook. (*zij gaan het toneel af*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto